

- παιδεύτως ἐρωτᾶν ἐκδιδάσκουσα.
- Πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας, «Ἐτὶ εἶχες Γίδην, πρὶν τέ-
κης;» καὶ λέγοντας, «Οὕτω καὶ ὁ Θεὸς
οὐκ εἶχεν Γίδην, πρὶν γεννήσει». 37—56.
- Ε'. Ότι οὐ προϋπάρχει τοῦ Γίδην ὁ Πατὴρ, καὶ
ἀγέννητος ἦ, ἀλλ' ἦν αὐτῷ συνατίθιος γεννη-
τὸς ὁ Γίδης. 57—72.
- Σ'. «Οτι ὁ Πατὴρ ἀμερίστως καὶ ἀρρένως ἔγέν-
νησεν ἐξ αὐτοῦ τὸν Γίδην. 72.
- Ζ'. Πρὸς τοὺς προτείνοντας τό· «Ἄθουλήτως ἦ
κατὰ βούλησιν ἔγέννησε τὸν Γίδην ὁ Πα-
τὴρ;» 84.
- Η'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, «Οὐ τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ
τῇ βούλησει αὐτοῦ δύμοιός ἐσιν ὁ Γίδης». 101.
- Θ'. «Οτι ὁμούσιος τῷ Πατρὶ ὁ Γίδης, παρατε-
θέντων καὶ ῥητῶν τοῦ, «Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν;
Οὐδεὶς ἀγαθός, εἰμὶ εἰς ὁ Θεός»· καὶ τοῦ,
«Πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πα-
τέρα ὑμῶν, Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν»· καὶ
δύοις, «Ο Πατὴρ ὁ πέμψας με μεῖζων μού
ἐστιν». 109.
- Ι'. «Οτι ὁμούσιος τῷ Πατρὶ ὁ Γίδης· ἐν φῶ ἀπο-
λογίᾳ πιθανὴ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, «Τί
με λέγεις ἀγαθόν;» καὶ ἐξῆγησις τοῦ ῥη-
τοῦ. 120.
- ΙΑ'. «Οτι ὁμούσιος ὁ Γίδης τῷ Πατρὶ, προκειμέ-
νου ῥητοῦ, «Ο Πατὴρ μεῖζων μού
ἐστιν». 140.
- ΙΒ'. «Ἄλλο, διδάσκον δτι προκειμένου τοῦ μεί-
ζονος καὶ τοῦ ἐλάττονος, ἀπαιδεύτως τὸ
ἀνόμοιον εἰσφέρεται, ἐτερογενές ὃν κατὰ τὴν
Ἀριστοτέλους τέχνην. 148.
- ΙΓ'. «Ἄλλο, ἀπόδειξιν ἔχον, δτι διὸ τὸ λέγεσθαι
μεῖζονα τὸν Πατέρα, συνεισφέρεται μὲν πάν-
τως ὁ Γίδης, ἐστι δὲ οὐκ ἐλάττων αὐ-
τοῦ. 149.
- ΙΔ'. «Ἄλλο, δτι ἵσος ὁ Γίδης κατὰ πάντα τῷ Θεῷ
καὶ Πατρὶ, προκειμένου ῥητοῦ, «Αμὴν λέγω
ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γενητοῖς γυναικῶν
μεῖζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ»· καὶ τὰ
ἔξης. 156.
- ΙΕ'. Εἰς τὸ, «Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ
ἐν ἐμοί»· καὶ «Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμεν»·
ἐν φῶ ἀπόδειξις ἐφεξῆς, δτι ὁ Θεὸς ἦν ὁ ῥύ-
μονος ἐκ πάντων κακῶν τὸν πατριάρχην
Ἰακώβην. 177.
- ΙΖ'. «Ἄλλο, ἀποδεικτικὸν, δτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ
τὸ εἶδος αὐτοῦ ἐστιν. »Αλλο, σημαῖνον δτι
- εἶδος Θεοῦ καλεῖται ὁ Λόγος. 195.
- «Ἄλλο, μετὰ γοργῆς ἀποδείξεως διδάσκον
δτι τὰ ἐξομοιούμενά τισιν, οὐ πάντας καὶ
κατὰ φύσιν ἔνεισιν οἰς ἐξομοιοῦται· ἀλλ'
ῶσπερ τινὲς εἰκόνες τὰ φύσει προσόντα τισι
γίνονται τῶν κατὰ προαίρεσιν ἡμῶν κινη-
μάτων. 200.
- «Ἄλλο δεικνύον, δτι τὸ ἐν τῷ Θεῷ γίνεσθαι
τι, οὐ φύσεως σημαῖνει μεταβολὴν, ἀλλ'
δτι δι' αὐτοῦ ἢ περὶ αὐτοῦ. 204.
- «Ἄλλο, δι' οὐ μανθάνομεν δπως προσάκει
νοσῖν τὸ ῥῆπὸν, τοιτέστιν, «Ἴνα ώσπερ ἐγὼ
καὶ σὺ ἔν ἐσμεν, οὔτω καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἔν
θσιν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ· ἵνα
ἄσι τετελειωμένοι εἰς ἔν», 204.
- «Ἄλλο δεικνύον ἀκριβῶς, δτι περ οὐ τὴν
ἐκαυτῶν ἀφέντες φύσιν, πρὸς τὴν θείαν με-
ταποιούμεθα, δταν ἔν γίνεσθαι πρὸς Θεὸν
λεγώμεθα, ἀλλ' δτι μέτοχοι γεγονότες αὐ-
τοῦ, τοῦτο καλούμεθα. 204.
- ΙΓ'. Περὶ δμοιότητος τοῦ Γίδην πρὸς τὸν Πατέ-
ρα, καὶ, δτι οὐκ ἐστι τρεπτῆς φύσεως ὁ
Γίδης, ἢ ἔξωθεν ὑποστάτης, ἀλλ' ἐκ τῆς οὐσίας
αὐτοῦ προελθών, ὡς Γίδης καὶ γένημα.
305—216.
- «Ἄλλο, δτι οὐκ ἔξι ἀλλοιώσεως τῆς ἀπὸ τοῦ
γείρονος ἐπὶ τὸ ἄμεινον, δμοιός ἐστιν ὁ
Γίδης τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ φυσικῶς. 217.
- «Ἄλλο, σημαῖνον δτι ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πα-
τέρος ἐστιν ὁ Γίδης, καὶ οὐκ ἔξωθεν, καθάπερ
οἱ χριστομάχοι φασίν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔξω-
θεν, δμοιός ἄρα. 220.
- «Ἀπόδειξις ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς, δτι περ
ἐκ μετοχῆς τῆς πρὸς τὸ θεῖον κατ' εἰκόνα
τὴν πρὸς αὐτὸν μορφούμεθα. Οὐ γάρ ἔξηρ-
κεσε τῇ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ πρὸς τὸ
φαίνεσθαι καὶ εἶναι εἰκόνα τοῦ πεποιηκότος,
τὸ ἐν μόναις ἐννοούμενος τὸν περὶ αὐτοῦ κείσθαι
λόγον τοιοῦτον. 225.
- ΙΔ'. «Ετι περὶ δμοιότητος, προκειμένου ῥητοῦ,
«Ωσπερ γάρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἐκαυτῷ,
οὔτω καὶ τῷ Γίδῃ δέδωκε ζωὴν ἔχειν ἐν
ἐκαυτῷ». Τὸ δὲ συναγόμενον ἐκ τῶν συλ-
λογισμῶν, δτι ζωὴ κατὰ φύσιν ἐστιν ὁ
Γίδης, ὡσπερ καὶ ὁ Πατὴρ κτλ. 233.
- ΙΕ'. Εἰς τὸ ἐν ταῖς Παροιμίαις, «Κύριος ἔχτισ-
με ἀρχὴν ὁ δῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ». «Οτι
τὸ, «ἔκτισεν» οὐ κατὰ τῆς οὐσίας τοῦ Λό-

